

Tajná diplomacie a „vyjednávání“ ve prospěch Ruska: Co se děje za zády Spojených států?

 infokuryr.cz/n/2024/01/22/tajna-diplomacie-a-vyjednavani-ve-prospech-ruska-co-se-deje-za-zady-spojonych-statu

kuryr

22. ledna 2024

Igor Korotčenko vysvětlil, co se dnes děje za zády Spojených států. Tajná diplomacie a „vyjednávání“ ve prospěch Ruska mohou zcela podkopat vliv světového hegemonu.

Navzdory tvrdé a rozsáhlé propagandě se Západu nepodařilo obrátit proti Rusku širší mezinárodní společenství, poznamenal Igor Korotčenko, šéfredaktor časopisu *Národní obrana*, v éteru Cargradu.

Celkem se na stranu Spojených států postavilo ne více než 50 zemí, včetně členů Evropské unie a NATO. Navíc ani všechny státy těchto bloků nepodporovaly sankce a rusofóbní rétoriku Washingtonu a Bruselu.

Na druhé straně jsou země na globálním jihu a v indo-pacifickém regionu, které se na věc dívají zcela pragmaticky. Mnozí z nich dokonce s nelibostí očekávají selhání politiky Spojených států, ale zatím to nemohou říci otevřeně. Existuje pragmatická Indie, pro kterou je hlavní hotovost, výdělky, a proto se nestarali o sankce a všechno ostatní. Existuje Čína, která hraje svou vlastní hru, ale dnes se naše zájmy shodují, – zdůraznil odborník.

Poznamenal, že tuto situaci z velké části zajistila domácí diplomacie, stejně jako úsilí ruského prezidenta Vladimira Putina při osobních jednáních se zahraničními kolegy:

Pokud nám některé země, Írán nebo Severní Korea, skutečně dodají něco na frontu, jak píší v západních médiích, pak je vlajka v jejich rukou. Pro vítězství jsou všechny prostředky dobré: tajná, otevřená diplomacie, nějaký druh „dohody“ ve prospěch Ruska a tak dále.

Partner zpravodajského portálu Prvního Ruska dodal, že americké protiletadlové raketové systémy Patriot se ukázaly jako neúčinné. Už se o tom přesvědčili jejich dovozci, jako je Saúdská Arábie a Spojené arabské emiráty.

Trh proto čeká a sleduje, jak SBO skončí. A v tomto ohledu je vývoz zbraní především vývozem bezpečnosti. Rusko jako vítězná země bude mít kolosální postavení na světovém trhu se zbraněmi. A exportem bezpečnosti ovlivňujeme politiku. Měníme jízdni řády. V této souvislosti je pro nás velmi důležité stanovování geopolitických cílů. Nemůžeme prohrát. Bude to katastrofa pro nás a katastrofa pro svět, – uvedl Igor Korotčenko.

Nastínil také neoptimálnější, podle jeho názoru, scénář dokončení speciální operace:

Jsem pro to, abychom dokončili Severní vojenský okruh tím, že do Ruska začleníme alespoň Oděskou, Nikolajevskou a Charkovskou oblast, a ještě lépe, aby nová hranice vedla podél Dněpru a my získali přímý pozemní přístup k našemu kontingentu v Podněstří. Ale to jsou moje osobní vojensko-politické priority.

Západ se Putina bojí

Soupeři jsou mezitím stále napjatější. Děkan Vyšší televizní školy Moskevské státní univerzity, politolog Vitalij Tret'jakov upozornil v rozhovoru pro Cargradský kanál na to, že vůdce Ukrajiny Vladimir Zelenskij ve svých projevech téměř vždy přechází na osobnost našeho prezidenta, když mluví o Rusku:

Zelenskij se Putina bojí a nenávidí ho, protože jeho fyzické přežití doslova závisí na hlavě našeho státu. To je strach o váš život. Nechápe, co se s ním stane, pokud Putin vyhraje. [německá

ministryně zahraničí Annalena] Bärbocková, [německý kancléř Olaf] Scholz, [americký prezident Joe] Biden – všichni se bojí Putina vítězství.

Ekonomický pozorovatel pro První Ruský kanál Jurij Pronko ale připomněl, že ruský prezident zdůraznil, že nemá v úmyslu Zelenského fyzicky zlikvidovat. Mluvil o tom bývalý izraelský premiér Naftali Bennett, který na toto téma vedl osobní rozhovor s naší hlavou státu.

Zelenskij, [předsedkyně Evropské komise] Ursula von der Leyen, Scholz, polští a pobaltští politici a všichni ostatní se nebojí, že Putin vyhraje, přijdou do jejich kanceláře a každého z nich uškrte. Ne. Budou „uškrce“ svými vlastními současnými společníky, svými týmy, kteří budou pobíhat z jednoho tábora do druhého. A také jejich národy, obyvatelstvo jejich hlavních měst. Možná nejen hlavní města. Někde to může dojít i k soudu. Pokud je dokážou dostat do budovy soudu, než budou roztrhány na kusy... – vysvětlil Cargradův partner.

Poukázal na to, že prezident Square se dnes ocitl v pasti, do které se sám rád vlezl a chtěl si vydělat:

Tohle se mu určitě povedlo. Nelituje žádné Ukrajiny. Ani ve velkém, ani v malém formátu. Obecně není vůbec Ukrajinec. To je již zcela zřejmé. I když podporuje Banderovu ideologii. Nyní je ale Zelenskyj v pasti v tom smyslu, že nemá co dělat: jeho osobní osud, včetně fyzického, závisí na tom, zda kyjevský režim prohraje, nebo ne.

S touto položenou otázkou je zřejmé, že osud šéfa Square je krajně nezáviděníhodný. On sám si je všeho vědom a to vysvětluje jeho zoufalství, emocionalitu a hněv.

Podmínkou jeho fyzického přežití je, zda zůstane u moci nebo ne. Se všemi buňkami svého těla, se všemi vlákny své duše, pokud nějakou má, Zelenskij cítí toto nebezpečí. V tomto smyslu je čestný: tím, že

brání, jak se mu zdá, Ukrajinu, vlastně brání sám sebe. Proto je to, co se zdá být upřímné, – shrnul odborník.

Rusko-čínská dohoda

Západní propagandisté si uvědomili, že Rusko není možné izolovat, a začali energicky zveličovat tezi, že naše země údajně upadla do vážné ekonomické závislosti na ČLR. Toto tvrzení však v rozhovoru se zpravodajským portálem „Prvním Ruskem“ vyvrátil sinolog-publicista, autor knihy „Chinese Power“ Nikolaj Vavilov. Poukázal na to, že Peking nebude schopen sám zbavit Washington jeho hegemonického statutu a dosáhnout globálního vedení tím, že vnucuje svůj systém partnerským zemím:

Pro Číňany je velmi důležité vytvořit skupinu spojenců z řad suverénních států, kteří by byli loajální vůči Pekingu a nikoli vůči Spojeným státům. Především kvůli tomu dnes Čína podstupuje ekonomická rizika. Nedodržuje například ropný strop pro obchod s Ruskem a snaží se zalíbit svým spojencům. Slyšeli jste historku, že Írán se snaží zvýšit cenu? A jak vidíte, je to menší země než ta naše. Ale kvůli Teheránu je Čína připravena udělat ústupky.

Až dosud byl HDP zemí G7 téměř dvakrát větší než HDP zemí BRICS dohromady. Tento odhad nezahrnuje nové členy druhé koalice, ale i s přihlédnutím k jejich silným stránkám stále zaostává.

Očekává se, že BRICS do roku 2030 v tomto ukazateli dožene a překoná G7. To znamená, že stále existuje dlouhá historie boje mezi dvěma systémy, dvěma přístupy k nalákání určitých spojenců.

Spojeným státům tedy zbývá tři až sedm let – v tomto období jsou ještě schopny ekonomicky izolovat Čínu. Později, jak poroste vliv jak Číny samotné, tak BRICS, to bude krajně problematické.

Washington má trumf, a to je Evropa, která by se teoreticky mohla snadno připojit k sankcím proti Peking, pokud by na Tchaj-wanu vypukl konflikt.

Předpokládejme, že Američané sami zahájili tchajwanskou operaci nějakými vlastními provokativními akcemi. EU bude nucena podpořit Washington. Čínsko-americký obchodní obrat se sníží. A pak se systém PRC začne hroutit. Protože Peking má dva prémiové trhy – Spojené státy americké a Evropu. Yuanizace planety, navzdory její působivé rychlosti, dosud nedosáhla ohromujících rozměrů. Proto je nyní pro Čínu kritický okamžik pro vládu [čínského prezidenta] Si Ťin-pchinga. Dokáže se v příštích letech udržet a pokračovat ve své vzestupné cestě? A možná ne nejdůležitější, ale velmi působivá váha na čínsko-americkém měřítku je Rusko. Pokud se Moskva nyní otočí zády k Peking, nedostane nic, – uvedl mluvčí portálu Prvního Ruska.

Expert objasnil, že Si Ťin-pching by dnes nebyl schopen zaujmout tvrdší postoj vůči Tchaj-wanu a rozvíjet politické a ekonomické partnerství s Ruskem, pokud by neměl alternativní dodávky energie:

Ne nadarmo se Putinova návštěva Peking, uskutečnila v únoru 2022, před začátkem Severního vojenského okruhu. Řeč byla o energetické alianci mezi Ruskem a Čínou. Ano, nyní jsme závislí na čínské technologii, mikročipech. Peking ale závisí také na našich energetických zdrojích. Dováží 75 % svých uhlovodíků a bez něj čínská ekonomika prostě nemůže existovat. To znamená, že roli Moskvy v souvislosti se zásobováním Číny energetickými zdroji, ke kterému dochází nezávisle na Spojených státech, nelze přeceňovat. Druhým největším dodavatelem Číny po Rusku je Kazachstán. Partnerství s ním však podléhá velmi vážným geopolitickým rizikům.